

The rule is that ראובן may come

דינא הוא דאתי ראובן –

OVERVIEW

ראובן taught that if ראובן sold a field to שמעון with אחריות (and others say even without אחריות) and the מלוה of ראובן wants to collect this field from שמעון as payment for his outstanding loan, ראובן may litigate on behalf of שמעון, and the מלוה cannot claim to ראובן that את דברים ידי את; this case is between me and שמעון.¹ Our תוספות discusses what difference can there be if ראובן is permitted to litigate on behalf of שמעון or not.

asks: תוספות

– תימה מאי נפקא מינה –

It is astounding! What difference is there whether ראובן may come and litigate against the בע"ח, or not -

דהא כל מה שיוכל לטעון ראובן טוען שמעון דטוענין ללוקח² –

For any argument that ראובן can claim, שמעון can also claim, because **claims on behalf of the buyer** anything which the seller could claim.

anticipates a possible answer to his question: תוספות

ואין לומר דנפקא מינה אם יש לבעל חוב עדים³ שקרובים לראובן ורחוקים לשמעון –

And we cannot answer that the difference whether ראובן can litigate or not is **if the מלוה has עדים** (to support his claim) **who are related to ראובן, but not related to שמעון**; in which case if ראובן will be permitted to litigate, these עדים will be invalid, but if שמעון alone will litigate (without ראובן), these עדים will be valid.

rejects this answer: תוספות

דאי טעין נמי שמעון הם פסולים דכיון דאי מפסיד שמעון הדר על ראובן⁴ –

For even if שמעון alone will litigate (without ראובן), these עדים **are פסול**, **since if שמעון loses the case and the מלוה takes away his field, שמעון has recourse against ראובן.**

proves his point that relatives are פסול לעדות even if their relatives are not the

¹ ראובן may litigate for he is [indirectly] affected monetarily by the ruling if the sale was באחריות (or affected personally in it was sold באחריות).

² For instance, ראובן can claim that the מזוייף is שט"ח (or פרוע); however, we do not need ראובן to claim it, שמעון will claim מזוייף (or פרוע) on behalf of שמעון and it will have the same impact as if ראובן claimed it. The מלוה will be required to be מקיים the שטר in order to collect. See תוספות יג, ב ד"ה הא.

³ Let us assume that these are the עדים that are מקיים the שטר. If ראובן may litigate, then these are פסולים since they are קרובים לראובן. See תוספות כתובות צב, ב ד"ה דינא.

⁴ These עדים (who are relatives to ראובן) are causing a loss to ראובן, so they are not acceptable.

litigants, but are affected by the testimony:

– **כדמוכח סוף פרק קמא דמכות (דף ז, א) גבי אלעא וטוביה קרובים דערבא הוּ –**

As is evident in the end of the first פרק of מסכת מכות, regarding אלעא and טוביה who were relatives to the guarantor of the loan -

– **וקא מסיק דפסולים אף ללוה ולמלוה כיון דאי לית ליה ללוה אזיל בתר ערבא –**

And the גמרא concluded there that אלעא וטוביה are פסול to testify for either the לווה or the מלוה, since if the לווה does not have with what to pay, the מלוה will pursue the ערב, and these עדים are relatives of the ערב; their testimony affects their relative and therefore they are פסול לעדות. The same applies here if the עדים are ראוּבן, the מלוה cannot use them against שמעון, since it will eventually cause a loss to ראוּבן.

Tosfos continues in a similar vein:

– **ומהאי טעמא נמי אין לומר דנפקא מינה –**

And because of this very same reason (that an indirect effect on a relative also invalidates their testimony) one cannot say that there is a difference whether ראוּבן can claim or not, in a case -

– **אם יש לשמעון עדים⁵ שהם קרובים לו ורחוקים לראובן –**

Where שמעון has עדים (for his benefit) who are related to שמעון, but are not related to ראוּבן, therefore שמעון cannot use them as his עדים, since they are his relatives, so he would like ראוּבן (who is unrelated to these עדים) to litigate and present these עדים in ב"ד. However, Tosfos rejects this solution -

– **דכי נמי טוען ראובן פסולים שעל פי עדותם ישאר הקרקע ביד שמעון שהוא קרובם –**

For even if ראוּבן makes the claim and presents these עדים, nevertheless these עדים are פסול, since the קרקע will remain by שמעון, who is their relative, based on their testimony. This is true even in a case where שמעון bought the field from ראוּבן with אחריות, so the benefit to שמעון from their testimony is limited, for in any event he has recourse to collect from ראוּבן -

– **וכל שכן כשקנה שלא באחריות שהם פסולים שאז מרויחים לו הקרקע לגמרי –**

And certainly where שמעון bought the field from ראוּבן without אחריות, that שמעון's relatives are פסול to testify even if ראוּבן presents them, since in this situation the עדים are awarding their relative שמעון the entire [value of this] property (for without their testimony שמעון will lose the field and have no recourse against ראוּבן since he bought it without אחריות).

Tosfos rejected two possible solutions,⁶ and the initial question remains; what is there to be gained by שמעון if we allow ראוּבן to litigate.

⁵ Let us assume that שמעון has עדים that the loan was paid, or that the עדי השטר are פסולים, etc.

⁶ See 'Thinking it over' # 2.

answers: תוספות

ויש לומר דנפקא מינה אם אמר שמעון אין לי עדים ואין לי ראיה –
And one can say; the difference will be if stated in בי"ד 'I have no
עדים and I have no proof to defend myself against the מלוה –

ואחר כך מצא עדים או ראיה שהוא אינו יכול להביא –
And afterwards found עדים or proof (for his benefit), the rule is that
cannot bring this new found evidence in his favor to בי"ד –

דאין הלכה כרבן שמעון בן גמליאל בראיה אחרונה⁷ (סנהדרין דף לא,א) –
For the ruling is not according רשב"ג regarding ראיה אחרונה –
וראובן יביאם –

However ראובן can bring this new evidence if we permit him to litigate.

נפק"מ offers another תוספות

אי נמי כגון שבעל חוב חייב שבועה דאורייתא לראובן –
Or you may also answer that in a case where for instance the מלוה owes
השתא יגלגל עליו שבועה שלא פרע –
the מלוה was a שבועה דאורייתא a ראובן

So now ראובן can precipitate on the מלוה a שבועה דאורייתא that the loan
was not paid; the מלוה will be required to swear a שבועה דאורייתא (that the loan was not
paid) if ראובן is permitted to litigate (on behalf of שמעון) –
אבל לשמעון לא ישבע אלא שבועה דרבנן⁸ –

However if ראובן cannot litigate, the מלוה will only be required to swear a
שמעון שבועה דרבנן that the loan was not paid.

explains that this is a significant difference: תוספות

ובפרק הכותב (כתובות דף פח,א) אמר אי פקח הוא מייתי ליה לידי שבועה דאורייתא⁹ –
For in פרק הכותב states, if the litigant is wise, he will cause the
other party to take a שבועה דאורייתא –
אלמא יש חומר בשבועה דאורייתא יותר משבועה דרבנן –

⁷ The מחלוקת there cites two מחלוקות between רשב"ג ורבנן regarding bringing a ראיה to בי"ד. The second מחלוקת (ראיה אחרונה) is if one litigant said ראיה ואין לי עדים ואין לי ראיה and later he found a ראיה; the רבנן maintain he cannot offer it while רשב"ג maintains he can offer it. The rule is מראיה אחרונה. The הלכה כרשב"ג חוץ וכו' מראיה אחרונה.

⁸ Anyone who collects the מלוה בפני הלוה must swear a שבועה דרבנן that he was not paid.

⁹ The משנה there (on פז,א) states that if an ע"א testifies that the woman received her כתובה money, she swears to contradict him and collects her כתובה. This שבועה is a שבועה דרבנן (since she is a נשבע ונוטל [and שבועה is always a נשבע ונוטל] and a כתובה is שבעה קרקעות and there is no שבועה דאורייתא for שבעה קרקעות. states that if the husband is a פקח, he can cause her to swear a שבועה דאורייתא and thereby perhaps get his money back (for his first payment of the כתובה [which he claims he paid]). He will pay her now again (according to his claim) in the presence of עדים. He will then claim that previously he lent her money in the presence of the ע"א. If she denies it, she will be obligated to swear a שבועה דאורייתא. [The גירסא there is מייתי ליה, and not ליה.]

It is evident from that גמרא that there is a greater severity in a שבועה than there is by a דרבנן; שבועה דאורייתא the חומר is that a שבועה דאורייתא is performed -

בנרות דולקות ונודות נפוחות¹⁰ **כדמפרש בתשובת הגאונים** (עיין ערוך ערך הסת) – **with lit candles and blown up gourds, as is explained in the responsa of the גאונים.**

נפק"מ offers additional תוספות:

ועוד נפקא מינה כגון שראובן פקח ובעל דברים¹¹ –

And in addition there can be a difference if ראובן is wise and speaks well (as opposed to שמעון) -

ועוד שאינו מעיז ברצון נגד ראובן לפי שידע שפרעו –

And furthermore that the מלוה will not willingly lie brazenly against ראובן since he knows that he paid him; he will not have such qualms against שמעון -

או אם יכול ראובן ללכת עמו לב"ד הגדול ושמעון אינו יכול –

Or if ראובן can force the מלוה to go with him and litigate before the high court and שמעון cannot (because he is too weak).

[ועיין עוד תוספות כתובות צב, ב דיבור המתחיל דינא הוא וכו']:

SUMMARY

If the testimony of עדים will indirectly affect their relatives (to lose or gain money) these עדים cannot testify even if their relatives are not the litigants.

THINKING IT OVER

1. Why should there be a אמינא that ראובן cannot litigate; after all ראובן is the מלוה, the מלוה's claim on the property is because ראובן allegedly owes him money, it would seem obvious that ראובן may litigate even without the explanations given in the גמרא!¹²

2. שמעון or ראובן are קרובים to either עדים states two cases where תוספות.¹³ In which of these two cases is it more obvious that the עדים cannot testify?

¹⁰ These are present to frighten the one taking to oath, not to swear falsely. The candles are extinguished during the actual oath taking; the inflated gourds are popped (and make a loud noise), etc. to indicate that if he swears falsely his life will be extinguished and his breath will leave him.

¹¹ He will be able to present arguments that even the בי"ד cannot think of, or he can claim a שכיחא, which בי"ד will not claim. Alternately he can cross examine the מלוה so skillfully that the מלוה will contradict himself.

¹² This is a question on the הלכה and is not linked specifically to this תוספות

¹³ See footnote # 6.